

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție UTA Gagauzia, Serghei Tumba, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Gheorghiev Alexandr XXX, născut la XXX,
domiciliat în mun XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 13.10.2017 pînă la 18.05.2018;

Instanța de apel de la 07.06.2018 pînă la 03.07.2018;

Instanța de recurs de la 18.09.2018 pînă la 19.12.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din data de 18 mai 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, Gheorghiev Alexandr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și cu aplicarea articolelor 8, 10, 61, 70, 72, 75-77 Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen 3 ani cu executarea pedepsei penitenciar de tip deschis cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 alineatele (1), (2) Cod penal, pedeapsa aplicată nu a fost pusă în executare, dacă în decursului perioadei de probațiune de 4 ani, stabilit de instanță, inculpatul Gheorghiev A. nu va comite o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor termenului de probațiune își va justifica încrederea acordată.

Acțiunea civilă a lui Slavioglo Tatiana, Mincioglo Elena și Mincioglo Vladimir privind încasarea de la inculpatul Gheorghiev Alexandr a compensației prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune în mărime de 250 000 lei, pentru fiecare - a fost admisă parțial.

S-a dispus de a încasa de la Gheorghiev Alexandr în folosul lui Slavioglo Tatiana, Mincioglo Elena și Mincioglo Vladimir, a câte 45 000 lei, pentru fiecare, în calitate de compensație a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

S-a dispus a încasa de la inculpatul Gheorghiev Alexandr Alexandrovici în beneficiul bugetului de stat al Republicii Moldova 6 210 lei în calitate de compensare a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Gheorghiev Alexandr, la 12 august 2017, aproximativ la orele 18:30, conducând vehiculul de marca «Mitsubishi L-200» cu n/î XXX, deplasându-se pe traseu R-37 între satul Ferapontievca mun. Comrat, aproape de km 30, în salonul căruia în calitate de pasageri se aflau cet. Mincioglo Vasilii și Gaidarji Afanasii, aflându-se în stare de

ebrietate cu grad avansat, cu concentrația alcoolului în sânge care conținea 1,81 g/l, ceea ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, corespunde cu starea de ebrietate cu grad avansat și nu a manifestat prudența deosebită în timpul deplasării, în timp ce conducea automobilul în limitele indicatorului rutier de avertizare 1.12.2 “Curbă periculoasă”, - cotitură periculoasă a drumului cu rază mică sau câmp vizual limitat” nu s-a adaptat la situația rutieră, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere, în rezultatul cărui fapt, a ieșit de pe partea carosabilă, s-a rostogolit, în rezultatul cărui fapt pasagerului Mincioglo Vasilii, i-au fost pricinuite leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, care au provocat decesul, iar pasagerului Gaidarji Afanasii i-au fost pricinuite leziunile corporale, care au provocat tulburarea sănătății de lungă durată, ce se califică ca leziuni corporale medii, și a fost internat în spital.

Consecințele survenite, cauzarea leziunilor corporale grave care au provocat decesul pasagerului Mincioglo Vasilii și cauzarea leziunilor corporale medii pasagerului Gaidarji Afanasi, constituie o legătură cauzală directă cu încălcarea de către Gheorghiev Alexandr a Regulamentului de circulație rutieră în vigoare, și anume:

Art. 10 (1) - persoana care conduce un vehicul trebuie, b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;

Art. 14 - conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate;

Art. 45 (1) - conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori:

- a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția;
- b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase;
- c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii;
- d) situația rutieră.

Anexa nr. 3 la Regulamentul Circulației Rutiere - indicatorul rutier de avertizare 1.12.2 “Curbă periculoasă”, - cotitură periculoasă a drumului cu rază mică sau câmp vizual limitat”.

Astfel, prin acțiunile sale Gheorghiev Alexandr a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Împotriva sentinței, procurorul a înaintat cererea de apel, prin care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gheorghiev A. să-i fie aplicată pedeapsă mai aspră.

Acțiunile civile, înaintate de Mincioglo Elena în suma de 250 000 lei, Slavioglo Tatiana în sumă de 250 000 lei și Mincioglo Vladimir în suma de 250 000 lei să fie admise integral.

În motivarea apelului, s-a invocat că, instanța de judecată, aplicând la numirea pedepsei inculpatului Gheorghiev A. prevederile art. 90 Cod penal, nu a luat în calcul gravitatea infracțiunii comise, precum și alte circumstanțe pe cauză.

Instanța de judecată nu a luat în considerație în mod cuvenit circumstanța, precum că infracțiunea a fost comisă de către inculpat aflându-se în stare de ebrietate

cu grad avansat, ceea ce se confirmă prin raport de examinare medico-legală nr. 563 din data de 18.08.2017, potrivit căruia în mostre de sânge ale lui Gheorghiev A. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,81% echivalent cu 1,81 g/l. Ne cătând la aceasta, inculpatul Gheorghiev A. a ignorat starea în care el s-a aflat, încalcând Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, manifestând iresponsabilitatea, s-a aflat la volanul automobilului, prin care fapt a supus pericolului nu doar viața proprie, ci, în primul rând viețile persoanelor care s-au aflat în automobil împreună cu el și a altor participanți ai traficului rutier. În rezultatul acțiunilor lui Gheorghiev A. au suferit două persoane, una dintre care, Mincioglo Vasilii, de la traumele cauzate a decedat, iar a doua - Gaidarji Afanasi a primit leziuni corporale medii.

Astfel, instanța de judecată în momentul aplicării în privința inculpatului Gheorghiev A. a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, eronat a luat în calcul existența la întreținerea inculpatului a mamei cu o vârstă înaintată și inaptă de muncă, fiindcă în ședința de judecată nu s-au prezentat careva probe ale acestui fapt, cu excepția dispoziției primarului mun. Comrat din data de 12.02.2018, privind instituirea curatei asupra lui Gheorghieva Nadejda și numirea lui Gheorghiev A. în calitate de curator. Totodată, conform modificărilor introduse în Codul Civil prin Legea nr. 66 din data de 13.04.2017, în vigoare de pe 02.06.2017 Codul civil a fost completat cu secțiunea a treia, care prevede măsuri de ocrotire contractuale și judiciare, inclusiv în privința persoanelor capabile de exercițiu, care din cauza unei boli fizice nu-și pot manifesta voința, respectiv primăria începând cu data de 02.06.2017 nu este împuternicită să instituie curatelă în privința categoriei de persoane menționate, din care face parte și mama lui Gheorghiev A., și prin urmare argumentul inculpatului precum că, la întreținerea lui se află mama cu o vârstă înaintată, al cărei tutore este el conform dispoziției primarului din data de 12.02.2018, nu putea fi luat în considerație.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 iulie 2018, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel a procurorului, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a dat o calificare corectă faptei inculpatului Gheorghiev A., vinovăția căruia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, nu se contestă și se confirmă prin materialele dosarului, precum și prin probele dobândite atât în decursul urmăririi penale, cât și prin cele constatate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond.

Totodată, sentința primei instanțe a fost atacată de către acuzare numai în partea pedepsei numite și anume procurorul a considerat că, inculpatului Gheorghiev A. de către instanța de fond i-a fost numită o pedeapsă blândă, adică instanța de judecată aplicând prevederile art. 90 Cod penal, la numirea pedepsei inculpatului Gheorghiev A. nu a luat în calcul gravitatea infracțiunii comise, precum și alte circumstanțe pe cauză.

Din această cauză instanța de apel a considerat că, argumentele cererii de apel a procurorului precum că, instanța a numit inculpatului o pedeapsă blândă, sunt neîntemeiate din următoarele temeiuri, ori instanța de apel a considerat că, prevederile art. 61, 75 Cod penal, au fost respectate de instanța de fond.

Astfel, inculpatul Gheorghiev A. a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, sancțiunile căreia prevăd o pedeapsă sub forma de închisoare pe un

termen de la 4 până la 8 ani cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani.

La numirea pedepsei inculpatului Gheorghiev A. în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip deschis cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în baza art. 90 alineatele (1), (2) Cod penal, stabilirea perioadei de probațiune de 4 ani, de către instanța de fond s-au luat în calcul gradul de pericol social al acțiunilor inculpatului, date personale ale inculpatului, și anume faptul că, la domiciliu el se caracterizează pozitiv, existența la întreținere a mamei inapte de muncă într-o vârstă înaintată, că el anterior nu a fost tras la răspundere penală, lipsa recidivei infracțiunii în acțiunile lui, prezența circumstanțelor care atenuează răspunderea inculpatului - recunoașterea de către el a vinovăției, lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea inculpatului, însuși inculpatul în urma accidentului de circulație rutieră a suportat leziuni corporale medii, precum și comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii și comiterea de către el a infracțiunii care conform art. 16 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor grave, ori, cerința apelantului privind numirea pedepsei inculpatului Gheorghiev A. sub formă de închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu este bazată pe prevederile legii penale.

Mai mult ca atât, procurorul în cererea de apel înaintată nu a adus nici o circumstanță care nu ar permite instanței de judecată aplicarea în privința inculpatului a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Totodată, instanța de apel a menționat că, conform legislației persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică de către instanțele judecătorești, (art. 90 alin. (4) Cod penal). În acest caz inculpatul a comis o infracțiune gravă.

Instanța de apel nu a luat în calcul argumentul apelantului precum că, prima instanță, la momentul aplicării în privința inculpatului Gheorghiev A. a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, eronat a ținut cont de existența la întreținerea inculpatului a mamei cu o vârstă înaintată inaptă de muncă, dat fiind faptul că circumstanța menționată și-a găsit confirmarea în ședința de judecată, precum și nu este unic temei ce a permite instanței aplicarea în privința inculpatului Gheorghiev A. a prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că, latura subiectivă în partea încălcării Regulamentului circulației rutiere, legat de conducerea vehiculului în stare de ebrietate se caracterizează prin forma intenționată a vinovăției, iar în rest prin imprudență. Pe lângă acest fapt, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că anume la rugămintea victimei Mincioglo V. la automobilul acestuia de marca «Mitsubishi L- 200» cu n/î XXX și sub conducerea ultimului inculpatul Gheorghiev A., împreună cu Gaidarji A. la 12.08.2017 s-au deplasat în satul Gaidar, raionul Ceadâr-Lunga, unde toți trei împreună serveau băuturile alcoolice. Și doar în drumul înapoi, cum a declarat inculpatul, el la o rugămintă insistentă a prietenului său bun Mincioglo V., care s-a aflat în stare de ebrietate cu grad avansat, negăsind pe un conducător treaz, lăsându-se influențat s-a urcat la volanul automobilului, ceea ce nu a fost planificat la momentul sosirii în satul Gaidar.

Astfel, apreciind laturile subiectivă și obiectivă a faptei, s-a luat în considerațiune faptul că, inculpatul Gheorghiev A. inițial nu a fost conducătorul mijlocului de transport, dar a căzut de acord cu aceasta în anumite circumstanțe, fiind deja în stare de ebrietate cu grad avansat, adică la încetinirea funcționării proceselor de activitate psihică a acestuia și a autocontrolului, ceea ce înseamnă cu tulburarea stării psihice.

În acest context, instanța de apel a conchis că, urcându-se în mașină ambii pătimiți au căzut de acord că mijlocul de transport va fi condus de persoana aflată în stare de ebrietate, ceea ce în mod firesc presupune riscuri de siguranță a circulației.

Referitor la dezacordul cu cuantumul prejudiciului moral încasat de instanța de fond, instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a ajuns la concluzia privind admiterea parțială a acțiunilor civile, înaintate de reclamanții civili privind compensarea prejudiciului moral.

Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi:

- importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.);

- nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.);

- felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Pe lângă acest fapt că, unul din criteriile orientative pentru determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, stabilit de Curtea Europeană servește criteriul echității, care presupune că despăgubire urmează să prezinte compensare deplină și echitabilă. În Convenția Europeană a Drepturilor Omului acest criteriu înseamnă obligația recepționării de către partea vătămată a unei despăgubiri depline pentru prejudiciul moral cauzat. Mărimea prejudiciului moral urmează să fie determinată în așa fel, încât el să aibă un efect compensatoriu și nu trebuie să fie excesiv pentru partea care îl compensează, dar nici nu trebuie să fie un venit nejustificat pentru partea recipientă.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate mai sus, circumstanțele cauzei, examinând nivelul suferințelor psihice sau fizice cauzate, instanța de apel a considerat legală concluzia instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunilor civile înaintate în cadrul prezentei cauze penale și încasarea de la Gheorghiev A. în beneficiul fiecăruia dintre reclamanții civili - Slavioglo T., Mincioglo E. și Mincioglo V. a câte 45 000 lei în calitate de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, ceea ce după opinia colegiului reprezintă o compensare adecvată și proporțională suferințelor morale, suportate de reclamanții civili.

Instanța de apel a menționat că, viața și sănătatea unei persoane nu poate fi măsurată prin valorile materiale și soluționarea acestei chestiuni totdeauna este racordată la o mulțime de factori subiectivi. Totodată, la soluționarea acestui caz concret instanța de judecată s-a ghidat de principiile echității și proporționalității, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor morale ale reclamantilor civili, gradul de vinovăție a cauzatorului și practica judiciară existentă.

Chestiunea privind starea materială a intimatului civil în decursul urmăririi penale nu s-a examinat, din care caz, reieșind din materialele cauzei penale, cerințele reclamantilor civili Colegiul le consideră a fi excesive.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care se solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat și să fie admise integral acțiunile civile înaintate de Slavioglo Tatiana, Mincioglo Elena și Mincioglo Vladimir. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel care a menținut sentința primei instanțe referitor la aplicarea pedepsei nonprivative de libertate, ori, acesta nu a ținut cont că, inculpatul a comis o infracțiune gravă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma căreia o persoană a suferit cu vătămări medii, iar una a decedat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că, procurorul nu argumentează asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat ori, din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat și admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de părți.

Referitor la motivul invocat de recurent care este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul recurentului precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a menținut aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatului Gheorghiev Alexandr, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, care se pedepsește cu închisoare termen de la 4 până la 8 ani cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani, iar prin prisma art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatului i-a fost numită pedeapsa minimă sub formă de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip deschis cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, care este în limitele normei penale

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Gheorghiev Alexandr, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, la domiciliu se caracterizează pozitiv, existența la întreținere a mamei inapte de muncă într-o vârstă înaintată, anterior nu a fost tras la răspundere penală, lipsa recidivei infracțiunii în acțiunile lui, recunoașterea vinovăției, precum și comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii și comiterea de către el a infracțiunii, și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestora fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 4 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Referitor la dezacordul recurentului privind admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de Slavioglo Tatiana, Mincioglo Elena și Mincioglo Vladimir, Colegiul penal menționează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. din prezenta decizie, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.

4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârilor recurate.

Totodată, Colegiul penal consideră că, justificat instanța de apel a menținut încasarea de la Gheorghiev Alexandr dauna morală cauzată în beneficiul lui Slavioglo Tatiana, Mincioglo Elena și Mincioglo Vladimir, a câte 45 000 lei, pentru fiecare, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale prezintă o modalitate distinctă, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Din materialele cauzei, rezultă că, Slavioglo Tatiana, Mincioglo Elena și Mincioglo Vladimir au trecut prin suferință morală, iar instanța de apel just a menținut poziția primei instanțe care a conchis că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpat prin contra-echivalent bănesc în sumă de 45 000 lei, pentru fiecare, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperare a prejudiciului moral suferit.

Astfel, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, menținând poziția primei instanțe, a ținut cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cât și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție UTA Gagauzia, Serghei Tumba, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 iulie 2018, în cauza penală în privința lui **Gheorghiev Alexandr XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 ianuarie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan